

Beste Marine vrienden,

Nieuwsbrief nr. 10 ligt weer voor U, na een moeilijk begin van 2018.

Allereerst willen wij iedereen heel hartelijk bedanken voor alle begrip en de waardering die we mochten ontvangen bij ons besluit te stoppen met de organisatie van de Evertsen reünies.

Het was geen gemakkelijke beslissing, na zoveel jaar wordt je betrokkenheid persoonlijker en door het verlies van al zoveel collega's wordt het ook een emotionele beslissing.

Mijn gezondheid en vooral het idee dat een geplande reünie daardoor plotseling niet door zou kunnen gaan en Noortje met de hele de-organisatie belast zou worden deden mij dit besluit nemen.

En zie: plotseling zijn er 3 mensen bereid de organisatie over te nemen en de reünies in een of andere vorm door te laten gaan!

Een idee van Thijs Bakker, die Jan Derksen en Piet Roofs bereid vond om daarbij behulpzaam te zijn.

Ik (wij) vind(en) het geweldig.

Dit was wat ik altijd al wilde, iemand die in geval van nood de zaak kon overnemen en nu zijn er drie dus kan het niet meer stuk.

Uiteraard ben ik gaarne bereid om deze collega's te helpen en assisteren bij het vervolg maar ik ben ook blij dat ik op de volgende reünie vanaf het begin met mijn vrienden aan tafel kan gaan zitten en wat meer tijd samen kan doorbrengen.

Bij deze wil ik mijn opvolgers dan ook hartelijk danken voor hun bereidheid de reünies te laten doorgaan en in wens hen veel succes en hoop dat ze het net zo lang volhouden als ik!

De tijd heeft inmiddels geleerd dat dat mijn beslissing niet helemaal ongegrond was want het heeft maar een haartje gescheeld of zowel Noortje als ikzelf waren in april al overleden. Samen hebben we 3 weken, vlak na elkaar op I.C. gelegen en zijn wonderwel opgekapt! Blijkbaar moet eerst alles goed geregeld zijn voor ze ons ergens daarboven willen hebben... Ik ga hier verder niet op in want er is veel meer leed in onze Evertsen familie maar het geeft me de gelegenheid om even in te gaan op een "hot item" van deze tijd;

De wet op de privacy!

Wat moet ik hiermee aan?

Ik ga me hier niet echt in verdiepen maar degenen die moeite hebben met publicatie in de Nieuwsbrief van hun gegevens betr. ziekte of overlijden, maar ook anderszins, worden verzocht dit z.s.m. aan mij kenbaar te maken.

Verder ga ik op de oude weg door met de Nieuwsbrief en hoop nog lang verslag te mogen doen van ons wel en wee en nieuwtjes uit de Oost of onze K.M..

Een ander heuglijk feit is dat er deze keer geen rubriek "**personalia**" is. Meestal slecht nieuws en dat hoef ik deze keer gelukkig niet te melden.

Een lange hete zomer en een verbouwing die door onze gezondheidsproblemen is uitgelopen zijn er mede oorzaak van dat ik duidelijk minder stof heb voor de Nieuwsbrief. Volgende keer beter.

Een reactie van Hans Brink op het artikel in Nieuwsbrief nr. 8 over onze jonge officieren:

Beste Jan,

Helaas een tikfout. De toen jonge officier heet Jan van Deursen.

Voor zover ik weet heeft Rob Harms geen Indische roots en speelt geen gitaar. Mogelijk bedoel je Koen Vermeulen (klein van stuk, terwijl Harms lang was).

Vermeulen werd van de Kortenaer overgeplaatst naar de Evertsen wegens "incompatibility des humeurs". Harms ging naar de Kortenaer. Koen is ook overleden.

Beste Jan,

De Nieuwsbrief nr. 8 heb ik zoals altijd met plezier gelezen.

Echter wil ik een correctie aanbrengen en wel het gedeelte onder "Condoleance Koninklijke Marine..."

Bij vertrek uit Nederland hadden wij 3 jonge officieren aan boord, Jan van Deursen (Zeedienst), Gerard Kater (Zeedienst) en Hans Brink (Technische dienst).

van Deursen en Kater werden afgelost door Thijs Bakker en Rolf Perie. Hans Brink werd overgeplaatst naar de staf van Costring in Hollandia en afgelost door Rob Harms (overleden).

Kater ging naar Hr.Ms. Snellius en de laatste 6 maanden diende hij als commandant van een LCPR.

Ik kijk uit naar de volgende reünie.

Hartelijke groeten,

Hans Brink

Een persoonlijke noot:

Dit soort berichten doet goed! Het geeft je het idee dat je schrijfsels serieus gelezen worden en ook de reünies op prijs worden gesteld.

Geef mijn opvolgers ook die motivatie!

Mogelijke onderzeeboot aanval op de Evertsen.

Het stuk uit het Historisch Nieuwsblad betreffende de mogelijke torpedoaanval door een Russische onderzeeboot op de Evertsen in de baai van Manokwari, heeft , gezien de reacties, veel indruk gemaakt.

Cuno van der Feltz

Beste Jan,

Hartelijk dank voor het toezenden van je Nieuwsbrief nr. 8, boordevol met heel interessante informatie over onze Nieuw Guinea tijd. Een deel van al deze informatie was mij al wel bekend, maar deze keer waren deze zaken voor mij toch wel op een andere wijze belicht. Ook was een deel er van geheel nieuw, vooral al het politiek gekonkel.

Het is maar goed, dat wij, de bemanning van Hr.Ms. Evertsen dit allemaal niet hebben geweten.

Nog een paar kleine opmerkingen:

4

Op de grote foto van de Evertsen (in de Geelvinkbaai??) kun je zien dat aan de BB-ra de seinvlag "I" (India) is gehesen; daaruit kun je de conclusie trekken dat het schip bezig is met een afmeer-

manoeuvre langsij een ander schip. Dat is waarschijnlijk waar al die halfnaakte bemanningsleden naar staan te kijken.

Een herinnering van mij is, dat ik, bij aankomst in de baai van Manokwari, van de commandant (van Eeghen) de opdracht had om de Evertsen af te meren op een boei in de baai. Wanneer dat was, weet ik niet meer. De toenmalige eerste officier was Ltz 1 Nottrot en het was in de periode na de slag bij Vlakke Hoek.

Alle brieven, die ik indertijd aan mijn vrouw geschreven heb (zij die aan mij) uit die tijd, heb ik nog.

Binnenkort kan ik je daarvan een uittreksel, voorzover het de slag bij Vlakke Hoek betreft, in antwoord op je oproep.

Uiteraard de allerbeste wensen voor jou en je echtgenote voor 2018.

Groeten

Cuno van der Feltz

Betr. foto:

Reactie Willem Peijnenburg:

*Wij hebben toentertijd -sonar-contact gehad met een onderzeeboot.
 Er werd vanuit gegaan dat het een oefening met de Hr. Ms. Dolfijn was.
 Op de Evertsen hadden wij een sonar installatie uit de 2e wereldoorlog.
 Ontworpen door Engelse Navy.
 Hr.Ms. Utrecht die later kwam had moderne apparatuur van Hollandse
 makelij ,ontworpen door Holland Signaal en Philips.
 Zij hebben ook contact gehad ,dit contact werd op bevel van
 hogerhand afgebroken en verboden.
 Wij hebben er toen een dag of 3 achteraan gezeten.
 Dikwijls raakten we het contact kwijt iedere keer vonden
 wij het terug.
 N.N.G. is toentertijd verraden door hogerhand.
 Knap van je om dit alles uit te pluizen.
 Groetjes en tot wederhoren,*

Op mijn oproep om “persoonlijke ervaringen” bij de actie met de MTB’s te delen zijn twee reacties binnengekomen:***Reactie van Cuno van der Feltz.***

Beste Jan,

Hierbij mijn reactie op jouw oproep tot een persoonlijke herinnering/ervaring van de slag bij Vlakke Hoek.

Alhoewel het natuurlijk alweer heel lang geleden is, zullen de feiten in de herinnering hier en daar wel verdraaid zijn.

Bepaalde feiten staan mij echter nog wel duidelijk voor ogen. Bovendien kan ik een en ander toetsen aan wat ik kort na het treffen, aan mijn vrouw daarover geschreven heb. In mijn vorige e-mailschreef ik je, dat ik die brieven nog in mijn bezit heb.

Tijdens het alarm was mijn post officier van de wacht op de brug. Ik herinner mij een donkere nacht. De navigatie, het manoeuvreren met het schip en de commandovoering gebeurde geheel vanuit de commando centrale, waar zich de commandant, de navigatieofficier en het plottersteam bevond. Wat ik waarnam vanaf de brug werd door mij doorgegeven via de spreekbuis naar de commandocentrale.

Aanvankelijk had ik niet veel te doen, zag vrijwel niets in het donker en op de kleine Deccaradar in de hoek van de brug was ook niet veel te zien. Ik wist eigenlijk niet goed wat er gebeurde.

Het eerste wat ik zag in de verte, waren lichtkogels over bakboord (afgeschoten op het Neptune verkenning vliegtuig).

Kort daarna werd het vuur geopend vanuit de Evertsen, waarbij het eerste salvo al raak was. De voorste MTB stond al direct in lichterlaai. Ik zag bij dat licht drie silhouetten. Waarbij de afstand tussen de eerste mtb en de twee volgende groot was. De brandende mtb voer met grote snelheid in een vaste koers vanaf bakboord op ons af. Doordat wij stuurboord uitdraaiden kwam hij achterlijk van ons te liggen. Wat ik mij nog goed herinner is, dat deze mtb fel brandend en met explosies, met grote snelheid, in een rechte lijn onder water voer. Hij was snel onder water verdwenen en er resteerde nog wat brandende brandstof op het zeeoppervlak

Op de bakboordsbrugvleugel werd de mtb continue onder vuur gehouden door de kannonier. In het donker kon ik niet zien wie dat was. Later heb ik vernomen wie dat was; ik ben zijn naam vergeten (Mulder?) en ik weet dat deze jongen zich zelf het leven ontnomen heeft in de kazerne Biak. Ik herinner me hem als een nogal stille verlegen jongen. (Nb. Dit was Tom Maas)

Nadat we de achtervolging van de vluchtende mtb's gestaakt hadden en de alarmsituatie opgeheven was ben ik afgelost door de officier van de wacht

Er lag een aantal berichten voor mij klaar, die zo spoedig mogelijk gedecodeerd moesten worden en later door ons uit te zenden berichten, die gecodeerd moesten worden(classificatie geheim en hoger door mij, classificatie lager dan geheim door Oosterbaan).

Als inlichtingenofficier was ik belast met het ondervragen van krijgsgevangenen en derhalve heb ik de leiding op mij genomen bij het aan boord nemen van de drenkelingen op de vloten, die wij langs zij hadden genomen (Jan van Doggenaar was met een aantal bemanningsleden met de motorsloep op zoek gegaan naar andere drenkelingen.

(Bootsman Bot (o.o. van pol) stond mij bij). Doordat ik nog een redelijk woordje Maleis sprak kon ik de Indonesiërs instructies geven bij het aan boord klimmen; daardoor verliep dat vrij ordelijk één voor één. Vervolgens werden zij naar het helikopterdek gedirigeerd.

Nadat zij aan dek waren, heb ik de marinemannen(3 a 4, waarbij 1 onderofficier-machinist) eruit gehaald en meegenomen naar de longroom om ze te ondervragen. Daar kwam niet zoveel uit, omdat zijzelf vrijwel niets wisten, beweerden zij. Wel konden zij mij vertellen dat er geen torpedo's aan boord van de mtb's waren, toen ik ze daarom vroeg.

Ik heb altijd een slecht gevoel gehad over de gehele Nieuw-Guinea affaire, omdat ik dat altijd, bij voorbaat als een verloren zaak heb beschouwd.

Groeten

Cuno van der Feltz

Reactie van Dick van Beek:

Hallo Jan; je vroeg om wat aan denkingen uit de tijd van 15 Januari 1962?

Mijn ervaringen heb ik in een korte tijd ervaren, maar ook wel heel spannend waarvan ik nog jaren last van hebt gehad met tussenposes. Het toeval wil altijd vanaf het vertrek uit Nieuwe diep; op 15 Januari 1961; had ik de voormiddag, dus voorschaften en om 1200 uur de tandwiel kamer in; kon toch nog afscheid nemen van vader en moeder, omdat stoker Gerard Kok, mijn ff af kon lossen ,kon ik ze nog net uit zwaaien. 1200 uur vertrokken we? In Biak aan gekomen had ik ook weer de wacht; heb nog net de mariniers kapel weg zien gaan, van het Wilhelmus, en de regen kwam met bakken uit de hemel, dus de eerste tropische regen gezien.

Nu naar het gebeuren van 15 Januari; 1962 uiteraard weer de wacht op die avond dat die 15 c. m. kanonnen zo te keer gingen; niet de voormiddag, maar de Eerste wacht, ik meen dat het zeedoel alarm al was begonnen? Nu stond ik niet in de tand wielkamer maar in de M.K. achter het manoeuvreer met op wacht KPL Blauw, stoker A. Beck. Bart Holwerda en nog in die tijd Majoor Kok. We kregen een LTZ. 3 Vermeulen in de pul, ik weet het nog goed met revolver op zijn heup, voor als er wat gebeurde onder ons in paniek situaties.; voor het geval dat we naar boven via het mangat wilde vluchten; of iets dergelijks.ER werd behoorlijk geschoten, en ik voelde me op dat moment niet erg lekker in mijn vel. De andere die op wacht stonden neem ik aan ook niet zo; Ik weet niet meer hoelang deze situatie geduurd heeft ; maar voor mij heel lang en dus begon ik hem goed te knijpen, wat wil toevallig het geval, de ketel van de LEM, je weet wel dat citroen poeder, was praktisch op, dus vroeg ik of ik ff naar het dek kon aan die officier naar een ijsdonkie; waar goed koud water uit kwam om het te mengen voor de lem. Mocht maar wel zo vlug mogelijk terug , ik ben als een haas naar het dek gegaan langs de torpedo's naar verblijf 5 boven in de gang stond zo'n donky; gauw gevuld, en terug; waren ze al bezig met verschillende gewonden en ook zwaar gewonden, en zelfs doden op te vissen uit zee. Ik ben daar lang mee bezig geweest in mijn verdere loopbaan

bij de vloot. In de M.K kon ik nog wat vertellen over die vlugge passage op het dek. Het was zeer chaotisch, en zeer spannende momenten. 's nachts lagen er nog vrij jonge jongens in de gang zwaar verbrand, niet kunnen slapen die nacht en 's morgens lagen er ook nog doden onder de torpedo's, eentje zelfs met een heel gat dwars door het gezicht van hem. Nee dat vergeet je nooit meer; maar om mijn verhaal nog helemaal af te maken Jan, voordat we weer in Nieuwe diep. waar het zeer koud was, weer eindelijk binnen liepen ,waarop we zolang moesten wachten weet ik niet meer, maar wat denk je???? ja juist ik had toevallig weer de wacht, het was weer de voormiddag, af meren na koelen, aankleden en de term zat er op naar huis voor een paar dagen Jan dat was het in het kort ik hoop dat je er wat mee kan doen.

Groet van Dick uit Houten.

Nu ik toch bezig ben deze Nieuwsbrief te vullen met ingezonden stukken hierbij ook nog een aardige anekdote

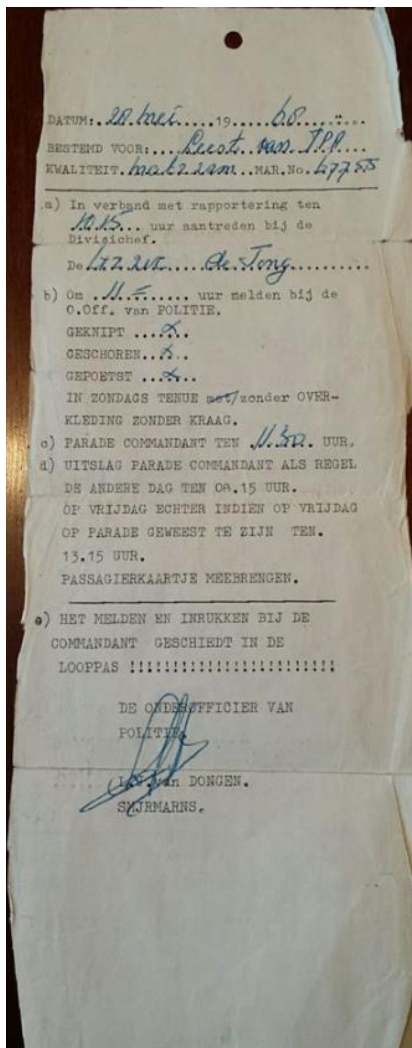
Cuno van der Feltz. Sept. 2017

In 1954 was ik geplaatst aan boord van Hr.Ms Willem van der Zaan. Dit was een oude voormalige mijnenlegger, die omgebouwd was tot fregat, doordat men de deuren aan de achtersteven had dichtgelast en op de boeg een grote witte F had geschilderd. Het mijnendek, waar voorheen de voorraad zeemijnen stond, was nog origineel een grote hoge van boven afgesloten lege ruimte. Een of andere slimme vogel had bedacht, dat je daar prima kratten bier kon opslaan. Tenslotte gingen we voor 1,5 jaar naar de tropen(Curaçao) en daar was het bier duur en van mindere kwaliteit. Rechtstreeks van de Heinekenbrouwerij werden ettelijke honderden kratten bier besteld (tegen gereduceerde prijs), die per dekschuit vervoerd werden van Amsterdam naar den Helder en langs zij de Willem van der Zaan werden afgemeerd. Er waren meer dan voldoende vrijwilligers onder de bemanning om de lading over te brengen naar ons schip, naar het mijnendek.

Totdat de politiek in de tweede kamer er achter kwam. En je kunt het geloven of niet, maar in opdracht van de tweede kamer, via de lijn van marine hiërarchie werd opdracht gegeven om een groot deel van de kratten bier weer in te leveren bij Heineken. Nederland op zijn smalst.

Halverwege de term zijn die kratten alsnog per koopvaardijship naar Curaçao gebracht

Alle inzenders: Hartelijk bedankt voor uw bijdrage.

Nog een stukje nostalgie:

Ik heb geen idee hoe dit vandaag de dag gaat bij onze Marine maar vooral het: " Het melden en inrukken bij de commandant geschiedt in de looppas" komt mij lachwekkend voor.

Misschien moeten we eens iemand om commentaar vragen die nu bij de Marine dient en weet hoe het er nu aan toe gaat.

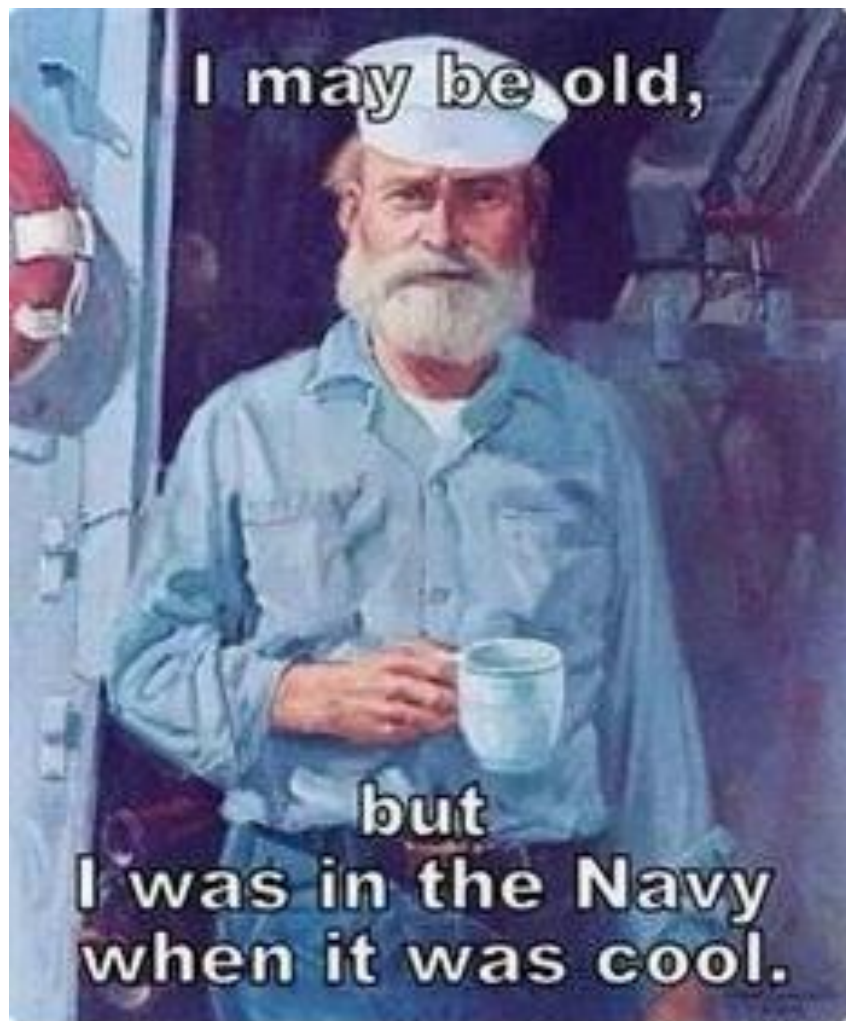
Wie helpt?

Door de volgende link te kopiëren kunt u een gratis boek downloaden over Nieuw Guinea.

Let er wel op: Google Chrome verplicht u een nieuwe app te downloaden.

https://issuu.com/theoikos/docs/in_het_land_van_de_papoea_s_2015

Enkele posters die ons wel aanspreken.

Ik denk dat dit wel op ons van toepassing is maar vermoedelijk is het net zoals met
de ervaringen van de jeugd;

Elke generatie vindt dit van zichzelf!

Heel stoer en heel Amerikaans

Vruuger..... sakit hati?

Paaltje pikken

Tot slot:

Het was een lange hete zomer die bijna geheel door onze verbouwing werd opgeslokt (“ wat ga je ook nog doen op jouw leeftijd?”) en daardoor is de bespreking met het nieuwe reünie team even opgeschort. Ik verwacht echter dat dit zeer binnenkort opgepakt zal worden en hoop in de volgende Nieuwsbrief (Jan.-2019) hier meer over te kunnen vertellen.

Blijf Gezond!

Ps.

Persoonlijke inzendingen blijven zeer welkom.